

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ การใช้วรรณกรรมบำบัดเพื่อปรับปรุงพฤติกรรมก้าวร้าวของ
นักเรียนที่มาจากครอบครัวหย่าร้าง

ผู้เขียน นางสาววรรณพร กองมงคล

ปริญญา ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (สารสนเทศศึกษา)

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

รองศาสตราจารย์ทัศนีย์ สลัดยะนันท์ ประธานกรรมการ
อาจารย์ ดร. สมชาย เตียวกุล กรรมการ

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากระบวนการและผลการใช้วรรณกรรมบำบัดเพื่อปรับปรุงพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนที่มาจากครอบครัวหย่าร้าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนเทศบาล 4 สันป่าก่อ และโรงเรียนเทศบาล 3 ศรีทรายมูล อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ที่มาจากครอบครัวหย่าร้าง และมีคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดพฤติกรรมก้าวร้าวสูงกว่านักเรียนคนอื่นๆ จำนวน 24 คน โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มทดลองที่ได้รับวรรณกรรมบำบัดและกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับวรรณกรรมบำบัด กลุ่มละ 12 คน การทดลองดำเนินการติดต่อกันทั้งหมด 6 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบทดสอบวัดพฤติกรรมก้าวร้าว ของ สุรชนี เปี่ยมญาติ (2536) และใช้วรรณกรรมสำหรับเด็กที่คัดสรรว่ามีความเกี่ยวข้องกับเด็กที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวและครอบครัวหย่าร้างทั้งหมดจำนวน 16 เรื่องสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ t-test

ผลการศึกษาพบว่า

1. กลุ่มทดลองที่เข้าร่วมวรรณกรรมบำบัด มีพฤติกรรมก้าวร้าวในระยะหลังการทดลองน้อยกว่าระยะก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
2. กลุ่มทดลองที่เข้าร่วมวรรณกรรมบำบัด มีพฤติกรรมก้าวร้าวในระยะหลังการทดลองน้อยกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

Independent Study Title Using Bibliotherapy to Improve Aggressive Behavior of Students from Divorced Families

Author Miss Wannaporn Kongmongkol

Degree Master of Arts (Information Studies)

Independent Study Advisory Committee

Assoc. Prof. Tasana Saladyanant

Chairperson

Lect.Dr. Somchai Teaukul

Member

ABSTRACT

The purpose of this study was to study the process and effects of bibliotherapy to improve aggressive behaviors of students from divorced families. Subjects were 24 students from divorced families studying at pratom suksa 4-6 of Tessaban 4 San pako and Tessaban 3 Sri saimoon schools, Mueang District, Chiang Rai Province, in the academic year 2008, whose aggressive behavior test scores were higher than their peers. Subjects were divided into two groups, the experimental and control group. The experimental group received bibliotherapy while the control group didn't. The experiment was done in a consecutive six week period. Instruments used in this study were the aggressiveness test developed by Surachanee Piemyati (1993) and sixteen selected literatures for children related to aggressive behaviors and divorced family's children. *T-test* was used for statistical analysis.

It was found that after the experiment, the aggressive behavior scores of the experimental group is significantly lower than before the experiment at $p < .001$ level and the aggressive behavior scores of the experimental group is significantly lower than the scores of the control group at $p < .001$ level.